

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola LXXXVII. Ioannis Papae VIII. Ad Lvdovicvm Balbvm Regem.
Deplorat mortem Caroli imperatoris patris eius. hortatur vt pacem habeat
cum regibus consanguineis suis, & ecclesiae inimicos ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

propitio , secundum datam nobis diuinitus potestatem vobis auxilium , & optatam in omnibus consolationem conferre aude cupimus , & sub beati Petri apostoli vos , si opus fuerit , tuitione protegere , & illas fam , ceu filiam carissimam conseruare studebimus ; si ad ipsius apostolorum principis limina vobis venire contigerit . *Interim confortare* I. Cor. 10.
in Domino , qui consolatur vos in omnibus , nec patietur vos tentari supra id quod potestis : sed faciet cum tentatione prouentum , ut possitis sustinere. De cetero autem ea quæ mandastis multis impedimentis occupati , quæ præfatus comes cum multiplicibus insidiis nobis præparat cupidique inferre quotidie , perficere nequiuimus : at Deo tranquillitatem vietamque præbente , cuncta quæ vestræ voluntati vtilia sunt , lubenti animo perficiemus , quibus vester honor & gloriae vigor incunctanter appareat integer . Dextera Domini vos in omnibus illas fam conseruare dignetur . Data vt supra .

EPISTOLA LXXXVII.

I O A N N I S P A P Æ VIII.

AD LVDOVICVM BALBVM REGEM.

Deplorat mortem Caroli imperatoris patris eius . hortatur vt pacem habeat cum regibus consanguineis suis , & ecclesiæ inimicos persequatur , præcipue Lambertum ducem , cuius diras infestationes commemorat . denique in Galliam se venturum , ibique Synodus celebraturum significat .

*Ludouico glorioſo regi , filio diuæ memorie Caroli II.
imperatoris Augusti.*

QVANTO deinde amore dilectionis , pro tantorum bonorum virtutibus , & pro omnipotentis Dei quotidianis genitorem vestrum dilexerimus cultibus , horum , Christo conscientiæ nostræ teste , absque lacrymarum effusione factorum reminisci nullatenus possumus . Et quamquam gaudendum sit , quoniam eumdem , post felicis cursum operis , inter angelorum cœtum paradisi suscepérint præmia vitæ perennis , flendum nihilo minus conuenit , quod tantum adiutorem ecclesiarum Domini diffusarum in or-

Concil. Tom. 24.

P ij

116 IOANNIS PAPÆ VIII.

be præsentia corporali, heu proh dolor! amiserimus. Præsertim cum hoc in tempore sancta Romana ecclesia, mater omnium, quæ meæ mediocritati commissa est Iesu æterni dispositione consilii, in quo, vt cum Apostolo pace quorum cumque dixerim, fines sæculorum deuenierunt, in tot persecutionibus atque aduersitatibus diu lacefslita, domesticorum debacchatione fatigetur, vt co-

*Psal. 69.
Psal. 119.*

gar cum Propheta erumpens exclamare: *Veni in altitudinem maris, & tempesta demersit me. & rursus: Domine libera animam meam a labiis iniquis, & a lingua dolosa.* Sed vos, fili carissime, hortor ac moneo paterno amoris affectu, eius imitari in ecclesiarum exaltatione vestigia vitæ spiritualis, cuius floris decore natus regia dignitate existis. Primum vt pacis vnitatem vinculumque caritatis cum fratribus vestris, nimurum Ludouici regis Baioariorum filiis, cumque fidelibus Christianis tenens, demum contra insanientis rabiem, atque tyrannos, paterno prouocatus exemplo, virtutem roboris, Christi auctoritate, in defensionem matris vestræ, a qua & potum prædicationis in proauis, & infulam imperii accepistis, medullitus viriliterque effundere valeatis. Quia, quod dici sine lacrymarum imbre nullomodo potest, prodiit in hoc tempore apud nos ex massa peccati radix ac fo- mes nequissimæ perditionis Lambertus Vvidonis quondam Spoletani ducis horrendus filius, fatemur membrum antichristi, qui aduersatur & extollitur derogando aduersus ortum regalis progeniei, & se turpis lucri cupidum clandestina machinatione, rapacitatis ardore, nunc huic atque illuc tergiuerando, cum moëcha forore Rotilde, cumque complice suo infido Adelberto marchione, imo patriæ prædone, ad fascem, vt vera fama volitat, impudenter, quod Deus auertat, sustollere Romani imperii. & nunc, vt pote abominatio desolationis, atque perditionis filius, caput scorpii & aspidis surda, destruit dilapidans, perque nequam suos disperdit prædones omnem terminum sancti Petri ac Pauli protectorum vestrorum, vbi & pro qua re omnes pene nostri fideles in paupertatem ac necessitatem redacti videntur, sacramentisque vt sibi conspirent, & ne ad nostram occurrant iussionem, omnis territorii sanctorum apostolorum homines constrin-

gere non omisit. Nunc etiam Tarentum legatione directa
 Paganis, donaque transmittens, atque ab eis accipiens
 suppliciter deprecatus est, ut sibi, cum significatum fuisset,
 phalangæ Agarenæ ad perniciem Christiani populi
 quantocius deferant auxilia. Qualiter denique fraude ne-
 quitiae, & per periurium, in sinu ecclesiæ nostræ nos dece-
 perit, vrbemque sacram inuaserit, hic ea ideo prætereun-
 do filemus, quia in alio opusculo ad omnium Christiano-
 rum notitiam, quos idcirco anathematis vinculis innoda-
 uimus, nonnulla conscripta tenemus. Pro qua re, domine
 fili carissime, contra noua & inaudita in Christianis mala,
 nouum iam fessus & fatigatus certaminis laborem, naua-
 lis scilicet periculi, fluctusque maris, assumere desiderans,
 me tantis periculis ad vos veniens do pro ecclesiarum san-
 ctarum omnium liberatione, iuxta Apostolum non fa-
 ciens animam meam preciosiorem quam me. Et ecce,
 quantum ad mei ministerii regimen spectat, non recuso
 pro Christi Domini ouium, ope eius, liberatione mori, de-
 trimentumque sufferre. Vos quæso obnixe, vos, fili carissi-
 me, lacrymas meas arduumque laborem aspicite, & ad
 defensionem sanctæ matris vestræ, vestrum animum fide-
 liumque vestrorum adhortatione continua præparate, &
 mecum vnanimiter lupis rapacibus baculos redargutionis
 studete tenere: quatenus, duce Vnigeniti gratia, post lon-
 ga temporum spatia, cooperatores effeci nostri certami-
 nis, de purpura terreni imperii ad coronam venire valeatis
 perpetuam: & epistolas reliquas, quas confratribus vestris,
 Carolomanno videlicet, & Ludouico, atque Carolo iu-
 niori, dirigimus pro talium adhortatione, precamur glo-
 riæ vestræ decentiam easdem illis sine mora destinare di-
 gnemini, omnibusque reuerentissimis archiepiscopis, &
 clero totius ordinis regni vestri, paterna peto adhortatio-
 ne significari præcipite quoniam Domino miserante apud
 vos Synodum celebraturi sumus cunctis populis Chri-
 stianis pernecessariam. Quæcumque nosse vos cupimus,
 sane deinceps sumus acturi de negotiis ecclesiasticis. Te
 quoque, carissime fili, auctoritate sancti Spiritus Deino-
 stri, ad vicem genitoris vestri domni Caroli perpetui im-
 peratoris Augusti, a secretis constituo meum consilia-
 rium, qui, vt dici afolet, pars animæ meæ fuit. & quæ-

P iii

que agenda sunt, coge adunaque consilium: quia in fonte
tui cordis primum intingendus calamus, deinde manus
nostra formabit characteris apices.

EPISTOLA LXXXVIII.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD LVDOVICVM BAIOARIORVM REGIS FILIVM.

Hortatur ad seruandam pacem cum patruelibus. inuehi-
tur in Lambertum Spoletanum ducem. rogit episco-
pis significet ut ad Synodum accedant.

Hludouico Baioariorum regis filio.

Prov. 10.

Prov. 17.

SCRIP TVM enim uero in Salomone legimus: *Filius sa-
piens laetificat patrem, & est gaudium matris quæ genuit
eum*: quapropter, quoniam te, Ludouico filio Caroli,
Ludouico filio Ludouici regis, æternitatis præscientiæ suæ
consilio omnipotens Deus ex regum, imperatorumque est
dignatus producere prosapia, & tunc illum plene laetificare
contenditis, si vestræ matri eiusque immaculatae sponsæ
aduersus insidiantium iectus, atque illius laceratores tota
virtute concurritis, omni quoque nixu more parentum,
proauorumque vestrorum auxili consolationem conferre
spreta personarum acceptancee quarumlibet quantocius
festinatis, sancti Spiritus per Salomonem verbis testanti-
bus; *Frater & amicus in angustiis comprobatur*: & bene no-
bis filatio adoptionis vestræ spiritualis fauere valebit, si
pacis & vnanimitatis cum fratribus vestrīs, Christo opifi-
ce, concorditer tenere consulte satagit is vinculum: quia
in vestrā pace fatemur, totius Christiani populi salus con-
sistit, qua demum necessitate, quave fatigati angustia, reli-
cta sede propria apostolici culminis, compulsi sumus Fran-
ciam petere, vosque paterno affetu depositere, quatenus
vna nobiscum positi de communī saluatione sanctæ Roma-
næ ecclesiæ & reipublicæ statu tractaremus, in paucissimis
nunc patefacimus: quia in alio opusculo, qualiter nefarie
sit peractum, ad omnium Christianorum notitiam referua-
tur conscriptum; quod luce clarius aduertitis. Lambertus
Spoletanus perfidus dux Vvidonis quondam stirps, perdi-
tionis filius in quantum superbiam pro cupiditate, ut fama
vera se habet, Romani imperii eruperit, in nostris tribu-